

„დროების“ რედაქცია—სასახლის ქუჩაზე, დ. სა-
რაფოვის სახლში.

ხელის-მოწერა მიიღება თბილისში, რედაქციაშივე
ქუთაისში, ქილაძეების წიგნის მაღაზიაში: გარეშე
მცხოვრებთათვის ადრესი: Тифлисъ, ред. „Дროба“

ფასი წლით 9 მ., 11 თვით 8 მ., 50კ. 10 თვით—
8 მ., 9 თვ.—7 მ., 50კ. 8 თვ.—7 მ., 7 თვ.—6 მ.
6 თვ.—5 მ., 5 თვ.—4 მ., 50კ., 4 თვ.—4 მ., 3
თვ.—3 მ., 2 თვ.—2 მ., 1 თვ.—1 მ.

ც ლაკი ნომერი „დროებისა“ ღირს 5 კაპეიკა.

დროება

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათს ბარად.

ფასი განცხადებისა: მეოთხე გვერდზე სტრიქონზე
8 კ., პირველზე 16 კ. სრული ტექსტისათვის—
დი 2 მანათი; პირველი 50 მ. რედაქციაში
წესისა ითვლება მათგან დაჭერილი ადგილის ჯგ-
ლობაზედ.

ყოველი საჭიროება მოათხოვს, რედაქცია გაასწავლოს და შეამოკ-
ლებს დასაბუჯად გამოკვანულ წერილებს. დაუბუჯად წერა-
ლებს რედაქცია ვერ დაუბუჯებს ავტორს.

Объявления изъ Россіи, Царства Польскаго и за-
граници принимаются только въ цент. конторѣ объявл.
Г. Метцль., Москва, Петровка, № 6.

მიიღება ნახევარ-წლით ხელის-მოწერა ვაჭეთს

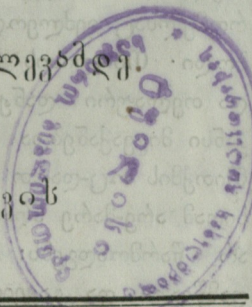
„დროებაზე“

ივლისის ჰიტველიდამ წლის დამლევამდე.

ფასი ხუთი მანათი

სოფლის მასწავლებელთათვის

ოთხი მანათი

დროების რედაქცია საყოველთაოდ აცხადებს, რომ „შავერდოვის“

საგენტოში აღარ მიიღება ხელის-მოწერა ამ ვაჭეთსედა და არც
განცხადებები მასში დასაბუჯად. ხელის-მოწერით, ან განცხადე-
ბის ძოცუძის მსურველთ რედაქცია სთხოვს ჰიტდაზირ რედაქციის
კანტორას ძოცაძეთთან, (სასახლის ქუჩა, დ. სარაფოვის სახლში).

შინაური ქრონიკა

ჩვენ ვეცდებით, რომ ქა-
ლაქის ხარჯის გამწვრლები უსამართ-
ლოდ იქცვიან, ბევრს ღარიბს შეძ-
ლებული კაცის ოდენა ხარჯს ართ
მევენ და ბევრს შეძლებულს ღარიბი
კაცის ხარჯის ოდენას, ნათესაობა და
ნაცნობობა დიდს როლს თამაშობს;
ზოგიერთი ხარჯის გამწვრელი ბახუ-
სის თხოვნასაც იწყნარებს თურმე.

ზუგდიდიდამ გვეწერენ: „წარ-
სულს კვირაში დაბა ზუგდიდს ერთი
ქუთაისის გიმნაზიის მერვე კლასის

მოსწავლის მეცადინეობით გამართულ
იქმნა სატანჯაო საღამო სასარგებ-
ლოდ სამ ღარიბ ყმაწვილთა, რომელ-
თაც წელს დაასრულეს კურსი ზემონ-
სენებულ გიმნაზიაში. საღამომ კარ-
გად ჩაიარა: თუმცა აუღარმა, ცოტა
არ იყოს, დაბრკოლა საქმე, მაგრამ
მინც შემოსავალმა, ხარჯის გარეშე,
118 მანათამდე მიიღწია. მადლობის
ღირსნი არიან როგორც ამ საღამოს
მონაწილე მთელი ზუგდიდის საზო-
გადოება, აგრეთვე განსაკუთრებით.
თ. მ. დ—ნი, რომელმაც სამი თუმა-
ნი შემოსწირა და ქალნი ბ. ძე—ლასი,
მლ. შრ—ლიასი და ნ. კ—ჩისა, რომ-
ელთაც გულითადი თანაგრძნობა აღ-
მოუჩინეს ამ კეთილ საქმეს.“

ჭეინეჯამ

მიღში ვტიროდი, მე დამქსიხმარა:
ვითამ შენ საფლავს იყავ მდებარე.
გამამეღვიძა და თვალებიდან
ჩამომდიოდა ცრემლი მდუღარე.

მიღში ვტიროდი, მე დამქსიხმარა:
რომ ჩემსედ გული ვაგვიკეობდა.
გამამეღვიძა და თვალებიდან
დიდხანს მდუღარე ცრემლი მდიოდა.

მიღში ვტიროდი, მე დამქსიხმარა:
რომ კვლავ ერთად ვართ ბედით დამტკუნარნი.
გამამეღვიძა... მაინც ჩემს თვალებს
გერა შევსწყვიტე ცრემლი მდუღარე.

ი. ბაქრაძე.

ბეგლი მუყუტა

მოხრობა უფლი რიშარისა.

(შემდეგი *)

III

— იცი, ჩემო მეგობარო, რომ მე
ვეკუთვნი იმ ხალხს, რომელნიც უცებ
შემოსულან პარიჟში და თავის შრო-
მით გამდიდრებულან.

თბოს ცოლმა მოიკმუნა სახე,
რომელზედაც ეს სიტყვები იხატებო-
და: „ღმერთო ჩემო! მე ხომ დიდი
ხანია ვიცი! რა საჭიროა განმეორება,
მაშინ როდესაც მე მსურს სხვებმაც
დაივიწყონ ეგა?..“

— შევლამ იცის, განაგრძო ტე-
ბომ:—პაპა-ჩემი ლუკმის ფასს იმით
შოულობდა, რომ აკეთებდა ბოჩებს
და უქმედებში კი სოფლის მეფისი-
კედ იყო ხოლმე.

ახალ-გაზდა ცოლმა სწრაფად მიი-
ხედა, რომ გავგო კარგად იყო თუ
არა ლოყის კარები მიკეტილი.

*) იხილეთ „დროება“ № 148

ბათუმის მაზრიდამ გვეწერენ,
რომ შავი ზღვის ნაპირებზე ხშირმა
წვიმებმა მოსავალი სრულიად გააფუ-
ჭა, ასე რომ მომავალში შიმშილი
არ აგვეცდებოა. ზემო აჭარაში ორი
სოფლის ნათესი სრულიად გაუნადგუ-
რებია სეტყვას.

ს. დიდიხინიადამ გვეწერენ შემ-
დეგს სასიამოვნო ამბავს: „ჭინიძის
მცხოვრებს თავადს ალექსანდრე მე-
რამბის-ძეს ჩხვიძეს განუძრახავს თავის
სოფელში განსნას თავის ხარჯით სა-
სოფლო სასწავლებელი. თუმც ამ
სოფელში ერთი ასეთი სასწავლებე-
ლი უკვე არსებობს, მაგრამ ის მარ-
ტო ნახევრობითაც ვერ იტევს იმ
სოფლის სწავლის მსურველთა. რასა-
კვირველია, განმარტება არ ექირე-
ბა, თუ რა ღრმა პატივისცემის ღირ-
სია თ. ალ. ჩხვიძე და რა სამაგა-
ლითო და მისაბაძეია მისი ასეთი
უხვი შეწირულება ამ ქველი საქმისა-
თვის. ამაზედ ლაპარაკი მეტი იქნე-
ბა. აქ მარტო იმის თქმა მინდა, რომ
შესაძლოა ამ კეთილ-საქმესთან ერ-
თად თ. ალექსანდრემ მეორე სასარ-
გებლო საქმეც დააწესოს. მე მო-
გახსენებთ გამსესხებელ-შემნახველ ამ-
ხანაგობაზედ. თავადს ალექსანდრეს
შეძლება ნებას აძლევს, რომ გასახ-
სნელი სასწავლებლის 10—12 წელს
შესანახავი ფული ერთ-ფამიერად დღეს-
ვე გამოიღოს. ამ გვარად შედგება
სამას ორმოც-და-ათ თუმანადის
(3,000—3,500 მ.). ამ ფულს ათ
პროცენტად (10%) ყველა გამსესხე-

ბელ-შემნახველი ამხანაგობა მიიბა-
რებს. ამ ნაირად სასწავლებელს ყო-
ველ-წელიწადს ოც-და-თუთხმეტ თუმ-
ანადის შემოაუფა.

თუმცა ჯერ დიდ-ჭინიძეში არ არ-
სებობს გამსესხებელ-შემნახველი ამ-
ხანაგობა, მაგრამ ეს დაბრკოლებას
არას წარმოადგენს, რადგან ამხანა-
გობა ადვილად შეიძლება დაარსდეს
ორი-სამი თვის განმავლობაში თ. ა.
ჩხვიძის თავს-მჯდომარეობით. საჭი-
როა მხოლოდ, რომ ოცნედ მეტმა
მსურველმა ხელი მოაწეროს ამხანა-
გობის წესდებას და გაგზავნოს სა-
დაცა ჯერ არს დასამტკიცებლად.

რაც თავდაპირველად ამხანაგობისა
დაარსებისათვის საქმის გაძლოლა სა-
ჭირო, დარწმუნებული ვართ სიამოგ-
ნებით იკისრებს რომელიმე მახლო-
ბელ ამხანაგობისა გამგეთაგანი, მა-
გალითად, კუხისა ან გუბის ამხა-
ნაგობისა გამგე.

სომხურს ვაჭეთს „არმაჯანს“
ნამდვილი წყაროებიდამ შეუტყუია, რომ
ძოსკოვში მცხოვრებული ივანე ონასოვი
სთხოვს მთავრობას ნუა მისცეს მას თა-
ვას თბილისის ქარვასლა სჩუქოს წმ სტე-
ფანეს საქალბო მონასტერს იმ პირო-
ბით, რომ ქარვასლის შემოსავლით იზრ-
დებოდენ ქალები მარამის საქალბო
სასწავლებელში. იგივე ვაჭეთი ამბობს, რომ
სსენებული ქარვასლა იმყოფება სიონის
ქუჩაზედ ღირს 300,000 მან. და შემო-
სავალი 22,000 მან. შემოაქვსო.

გაზ. „Тифлискія объявленія“—ს

თან გამოუდგა. სამი წლის მტენი
სახლში ობლად დარჩა. როდესაც
იმათი მიძა-შეილი მადლენა მივიდა
იმათთან საწყალი ობოლის წასაყა-
ნად, დედ-მამის დაძახების მეტი არა
იკოდა-რა და სახლში ლუკმა პური
არა ჰქონდათ.

მადლენა იყო საუცხოვეო ქალი;
ის მუშაობდა კრუკაეების ფაბრიკაში
ოც-და-ხუთსუთ. არ მიუხედავს თა-
ვის სიღარიბისათვის, არც კი და-
ყოყმებულია მამიჩემის თავისთან მიყ-
ვანაზედ. რაც რამ დარჩენოდა პაპა-
ჩემს, ყველა ვაჭვიდა, დაურიგა იმათ
მოვალეებს, შეუყვრა მამა-ჩემს შავე-
ბი და იმათ სასაფლაოზედ გააკეთებ-
ნა პატარა შავი ჯვარი, რომ შეიღოს
ებოენა მშობლების საფლაოეი და ელოც-
ნა იქა მს საქმე რომ გაათავა, აი-
ყვანა ხელში ყმაწვილი და წამოვიდა
თავის სახლში.

— მკ, რამდენი სულ გრძელობა!
წარმოსთქვა თბოს ცოლმა ღმობიე-
რებით.

— მკ, ეს კიდევ ცოტაა. შენდევნი
მოისმინე. მხლა მადლენას სახე გამს-

